

בפני: הרב ח.ד. והב-אב"ד, הרב אהרן בניסטי-דיין, הרב ח.ד. קובלר-דיין

התובע: ע.ד.

- נגד -

הנתבעים:

1. ש.ד.

2. א.ד.

3. י.ד.

4. י.צ.ד.

5. ח.ד.

6. גב' ש.ש.ד.

7. ש.ב.

פסק דין

1. התובע והנתבעים חתמו בפני בית הדין על שטר בוררות כדין.
2. ביום ז' שבט תש"פ, 2.2.2020, ניתן פסק דין ביניים ע"י ביה"ד [להלן: "פסק דין ביניים"], בו פסק ביה"ד לאשר את צוואת המנוח י.פ.ד ז"ל [להלן: "המנוח"], כפי שנתקבלה בביה"ד, כתב מקור ותרגום.
3. לאחר פסק דין הביניים המאשר את צוואת המנוח ז"ל, הוגשו בפנינו תביעות ע"י מי מילדיו של המנוח ז"ל.
4. פסק דין זה עוסק בתביעת התובע כנגד הנתבעים בלבד.
5. נקדים ונאמר, כי לאור מצבו הבריאותי של התובע, קיים ביה"ד דיון דחוף בתביעתו, בו נשמעו בעל פה כל טענות הצדדים וחקירתם, וכן הוגשו לביה"ד מסמכים, ולאחר הדיון הוגשו סיכומי טענות הצדדים.
6. התובע מבקש ליתן פסק דין הקובע כי הבית ברחוב... [להלן: "הבית"] שייך לו וניתן לרשום אותו על שמו, הן בשל מימון בניית הבית על ידו, והן בשל העובדה שקיבל מאביו המנוח ז"ל, את המגרש עליו שוכן הבית, במתנה מח.ד..

בפני: הרב ח.ד. והב-אב"ד, הרב אהרן בניסטי-דיין, הרב ח.ד. קובלר-דיין

7. לטענת התובע, אביו המנוח ז"ל, קיבל פיצויי פינוי ממינהל מקרקעי ישראל עבור המגרש בו החזיק עם אחר (צד ג') המכונה "המבנה הבריטי", אשר שכן ברחוב גלוסקא 16 ראש העין. דמי הפיצוי נזקפו לזכותו במחיר של עלות מגרש לבניה עצמית, שניתן לו ממינהל מקרקעי ישראל ברחוב ... [להלן: "המגרש"]. המגרש הועמד לרשות האב והתובע ביחד בחוזה פיתוח אשר נחתם ע"י מינהל מקרקעי ישראל ביום 5.3.84. בנוסף, הציג התובע תצהיר והתחייבות החתומה ע"י אביו המנוח ז"ל ביום 18.9.81 בו מעביר המנוח ז"ל לבנו ע.ד., התובע, את כל זכויותיו בדירה הנמצאת במבנה הבריטי ברחוב גלוסקא 16 בראש העין, וזאת כנגד ויתורו של התובע, ע.ד., על כל זכויותיו בדירה ברחוב חזון איש 117 ראש העין, וכן ויתור על כל חלקו בירושה של אביו המנוח ז"ל. בנוסף, התחייב המנוח ז"ל להעביר לבנו ע.ד., סך של 200,000 ₪ מתוך הסך של 250,000 ₪ שיקבל ממשד השיכון בגין מכירת זכויותיו בדירה הנמצאת ברחוב חזון איש 117 ראש העין.

8. להוכחת טענותיו הציג התובע בפני ביה"ד את המסמכים הבאים:

8.1. מכתב ממנהל מקרקעי ישראל מיום 26.5.99.

8.2. תצהיר והתחייבות המנוח ז"ל, מיום 18.9.81.

8.3. מכתב המנוח ז"ל חתום בחותמת נתקבל של מינהל מקרקעי ישראל מיום 18.11.83, נושא כותרת: **"העברת זכויות קרקע מאב לבן"**, בו כותב המנוח ז"ל למינהל מקרקעי ישראל כי הוא מבקש להעביר את כל החובות הכרוכים ברכישת הזכויות במגרש הנמצא בגוש ..., וכן לצרפו לעסקה כרוכש הזכויות.

8.4. תצהיר מהנתבעים: א.ד.; י.צ.ד.; ח.ד.; י.ד.; גב' ש.ש.ד.; ש.ב., בו הם מצהירים כי הבית ברחוב ... שייך לאחיהם, ע.ד., ונבנה מכספו ואין להם כל חלק בו. כמו כן הם מוותרים על חלקו של אביהם המנוח ז"ל בבית הנ"ל, לטובת אחיהם ע.ד. ואין להם כל תביעות כנגדו בגין הבית.

8.5. חוזה פיתוח של מינהל מקרקעי ישראל על המגרש עליו נבנה הבית ברחוב .... חתום מיום 5.3.84, עם ה"ה י.פ.ד. וע.ד., **שניהם יחד וכל אחד מהם לחוד**.

9. לאור הסתלקות כל הנתבעים הנ"ל, למעט האח ש.ד., מזכותם בעזבון אביהם המנוח ז"ל לטובת התובע, באם קיימת להם זכות בעזבון אביהם המנוח ז"ל על המגרש ו/או הבית ברחוב ..., תביעה זו מוגשת כנגד האח ש.ד. בלבד.

בפני: הרב ח.ד. והב-אב"ד, הרב אהרן בניסטי-דיין, הרב ח.ד. קובלר-דיין

10. טענתו העיקרית של הנתבע, ש.ד., כי הוא תובע את חלקו [1/8] במחצית המגרש ברחוב ..., הרשום ע"ש המנוח ז"ל.

11. המגרש ברחוב ... כלל לא מוזכר בצוואה של המנוח ז"ל. סביר ביותר להניח, כי המנוח ז"ל לא כלל את המגרש ברחוב ... בצוואתו, בשל העובדה שהוא נתן את זכויותיו במחצית המגרש ב"מתנה מחיים", לבנו ע.ד., כפי שעולה מתצהירו והתחייבותו של המנוח ז"ל.

12. בדיון שהתקיים בפני ביה"ד ביום י"א סיון תש"פ, 3.6.2020, הודה הנתבע, ש.ד., כי התובע, ע.ד., קיבל את המגרש במתנה מחיים מאביו המנוח ז"ל. ראה עמ' 2 לפרוטוקול הדיון שורות 7-8:

**"בי"ד: האבא נתן לו את השטח במצפה?
ש.ד.: כן."**

13. עוד הודו הנתבע וב"כ בדיון הנ"ל בביה"ד, כי התובע ע.ד. בנה מכספו את הבית במגרש ברחוב ..., ראה עמ' 4 לפרוטוקול שורות 12-15.

14. לשאלת ביה"ד לנתבע ש.ד., האם המנוח ז"ל נתן את המגרש לבנו ע.ד., בירושה או במתנה, התחמק הנתבע ולא ענה. ראה עמ' 4 לפרוטוקול שורות 19-20.

15. זאת ועוד. בתצהיר והתחייבות המנוח ז"ל, כותב המנוח ז"ל כי הוא מתחייב לתת לבנו ע.ד., סך של 200,000 ₪. לא ידוע לנו האם המנוח ז"ל קיים את התחייבותו זו, אך עובדה היא שהנתבע אינו תובע לקבל את חלקו בירושה בכספים אלו. כלומר, הנתבע מודה כי מתנות שנתן אביו המנוח ז"ל בחייו לבנו ע.ד., אינם חלק מעזבונו וירושתו של המנוח ז"ל.

16. נציין כי למרות שכל הנתבעים למעט ש.ד., הצהירו כי הם מוותרים על חלקו של אביהם המנוח ז"ל בבית הנ"ל, לטובת אחיהם ע.ד. ואין להם כל תביעות כנגדו בגין הבית, התרשמות בית הדין היא כי אין מדובר באמת בויתור אמיתי מצידם על זכויות שהם חושבים שמגיעות להם, אלא בהבנה כנה מצידם כי אכן אביהם המנוח ז"ל נתן בחייו במתנה את חלקו במגרש לאחיהם ע.ד. ואין זכויות אלה מכלל העזבון.

17. לאחר העיון בתביעה ושמיעת טענות התובע והנתבעים בעל פה ובכתב, בית הדין מחליט:

הבית ברחוב ... הידוע כגוש ... [להלן: "הבית"] שייך למר ע.ד. וניתן לרשום אותו על שמו. בית הדין מורה למינהל מקרקעי ישראל לרשום את המגרש והבית ברחוב ..., על שמו של מר ע.ד., ולהעביר את

בית דין לדיני ממונות - הליכות עם ישראל

ת.מ. 18-04-260
ת.מ. 20-06-294

תאריך: כ"ה סיון תש"פ, 17 יוני 2020

בפני: הרב ח.ד. והב-אב"ד, הרב אהרן בניסטי-דיין, הרב ח.ד. קובלר-דיין

כל זכויותיו של המנוח י.פ.ד ז"ל לבבית ובמגרש הנ"ל על שמו של מר ע.ד., ולחתום עימו על כל מסמך לצורך הרישום האמור.

18. התובע רשאי להגיש פסיקתא לחתימת בית הדין.

19. התמונה העולה מכל חומר הראיות שהוצגו לבית הדין היא שהמנוח ז"ל נתן בחייו ביום **18.9.81** ב"מתנה **מחיים**" את כל זכויותיו במגרש ברחוב ..., לבנו ע.ד.. זכויותיו של המנוח ז"ל שניתנו במתנה מחיים לבנו ע.ד., **אינם** חלק מעזבונו של המנוח ואין ליורשיו של המנוח ז"ל כל ירושה ו/או תביעה בהם.

"והאמת והשלום אהבו" [זכריה ח, יט].

ניתן היום: כ"ה סיון תש"פ, 17 יוני 2020

[-] הרב חיים קובלר - דיין

[-] הרב אהרן בניסטי - דיין

[-] הרב חיים והב - אב"ד

